

ISPS-LAGSTIFTNINGEN

De ändringar av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS-konventionen), vilka gjordes den 12 december 2002, samt internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (ISPS-koden) trädde i kraft den 1 juli 2004.

Bifogat återges:

- lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (484/2004),
- republikens presidents förordning om sättande i kraft av ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss samt om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till konventionen (488/2004),
- lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (485/2004), samt
- statsrådets förordning om ikraftträdande av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (489/2004).

Sjösäkerhetsdirektör

Jukka Häkämies

Förfrågningar:

Funktionen Sjösäkerhet

Dnr 1580/00/2004

ISSN 1455-9056

484/2004

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss

Given i Helsingfors den 11 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i de ändringar av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), vilka gjordes i London den 12 december 2002, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 11 juni 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Johannes Koskinen*

488/2004

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss samt om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till konventionen

Given i Helsingfors den 11 juni 2004

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av kommunikationsministern, föreskrivs:

1 §

De i London den 12 december 2002 gjorda ändringarna av bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), vilka riksdagen godkänt den 8 juni 2004 och vilka republikens president godkänt den 11 juni 2004 träder i kraft den 1 juli 2004 så som därom har överenskommits.

1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (/2004) träder i kraft den 1 juli 2004.

3 §

Med undantag av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen är bestämmelserna i ändringarna av bilagan till konventionen i kraft som förordning.

2 §

Lagen den 11 juni 2004 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av bilagan till

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004.

Helsingfors den 11 juni 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Johannes Koskinen

485/2004

Lag

om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

Given i Helsingfors den 11 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Denna lag innehåller de bestämmelser om nationellt genomförande som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EG) nr 725/2004, nedan förordningen om sjöfartsskydd.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *behörig myndighet* Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet, polisen och tullverket,
- 2) *hamninnehavare* den som håller en hamnanläggning, samt
- 3) *farligt föremål* ett sådant föremål, en sådan imitation av ett föremål eller ett sådant ämne som kan äventyra eller som kan användas för att äventyra säkerheten ombord på ett

fartyg eller i en hamnanläggning eller de personers säkerhet som befinner sig där.

2 kap.

De behöriga myndigheternas uppgifter

3 §

En behörig myndighets allmänna uppgifter

Den behöriga myndigheten har till uppgift att övervaka att bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och bestämmelserna i denna lag efterlevs.

Gränsbevakningsväsendet, polisen och tullverket skall informera Sjöfartsverket om brister som de observerat i efterlevnaden av de bestämmelser som avses i 1 mom. Sjöfartsverket skall utan dröjsmål vidta åtgärder för att rätta till bristerna. Om en brist till sin karaktär är sådan att dess avhjälpande kräver snabba åtgärder, kan även en annan behörig myndighet vidta omedelbara åtgärder för att rätta till bristen. Myndigheten skall genast informera Sjöfartsverket om detta.

Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet och tullverket skall informera polisen om de allvarliga brister som de observerat i efterlevnaden av de bestämmelser som avses i 1

mom. med tanke på bedömningen av den skyddsnivå som definieras i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd.

Den behöriga myndigheten skall, utan hinder av sekretessbestämmelserna, till en annan behörig myndighet lämna information som behövs med tanke på uppnåendet av syftet med denna lag. Informationen kan förmedlas elektroniskt på det sätt som föreskrivs i denna lag.

4 §

Sjöfartsverkets särskilda uppgifter

Sjöfartsverket är den nationella myndighet med ansvar för sjöfartsskyddet som avses i artikel 2.6 i förordningen om sjöfartsskydd. Därutöver har Sjöfartsverket till uppgift att

1) utföra skyddsutredningar av hamnanläggningar, godkänna fartygens och hamnanläggningarnas skyddsplaner, besiktiga fartyg samt utfärda certifikat på det sätt som föreskrivs i förordningen om sjöfartsskydd och i denna lag,

2) vidta de kontrollåtgärder som avses i artikel 9 i förordningen om sjöfartsskydd för att säkerställa att ett fartyg som är i finsk hamn uppfyller bestämmelserna i förordningen och, om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen eller om fartyget inte på begäran uppvisar certifikatet, informera gränsbevakningsväsendet, polisen eller tullverket om detta samt vidta de behövliga kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd,

3) vidta de åtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkt 2.4 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, för att rätta till fartygets bristande överensstämmelse, om det finns grundad anledning att misstänka att ett fartyg som anlöper finsk hamn inte efterlever bestämmelserna i förordningen, och om bristen inte rättas till eller om det annars finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte efterlever bestämmelserna i förordningen, informera gränsbevakningsväsendet, polisen eller tullverket om detta samt

vidta de behövliga kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkt 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen,

4) godkänna de likvärdiga skyddsarrangemang som avses i artikel 5.4 i förordningen om sjöfartsskydd och beträffande dem vidta de åtgärder som avses i artikel 5.4 i förordningen,

5) i behövlig omfattning, effektivt och utan obefogat dröjsmål informera om den skyddsnivå som polisen meddelat verket och om ändringar i denna skyddsnivå samt vid behov ge närmare upplysningar i ärendet,

6) göra de administrativa anmälningar som förordningen om sjöfartsskydd avser, samt

7) utföra övriga uppgifter som i denna lag föreskrivs för verket.

5 §

Gränsbevakningsväsendets särskilda uppgifter

Gränsbevakningsväsendet har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

1) upprätthålla en kontaktpunkt för mottagande av rapporter om hot mot fartygs och hamnanläggningars säkerhet samt för mottagande av skyddslarm,

2) utan dröjsmål informera andra behöriga myndigheter om de rapporter och skyddslarm som avses i 1 punkten,

3) beträffande ett i 1 punkten avsett skyddslarm från ett finskt fartyg som inte är i finsk hamn eller inte anlöper finsk hamn omedelbart informera administrationerna i de stater i vilkas närhet fartyget är i drift, samt

4) efter att ha erhållit information om ett sådant fartyg som är i finsk hamn eller anlöper finsk hamn och angående vilket det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget medför säkerhetsrisker eller att fartyget är utsatt för ett säkerhetshot eller ett säkerhetstillbud, vidta de kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 eller punkten 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd.

6 §

Polisens särskilda uppgifter

Polisen har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

1) fastställa den skyddsnivå som avses i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, och utgående från de uppgifter polisen har till sitt förfogande fatta beslut om höjning och sänkning av skyddsnivån samt meddela närmare anvisningar om hur man skall skydda sig mot risksituationer,

2) informera Sjöfartsverket om de beslut om ändring av skyddsnivån som polisen fattat, samt

3) efter att ha erhållit information om ett sådant fartyg som är i finsk hamn eller anlöper finsk hamn och angående vilket det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget medför säkerhetsrisker eller att fartyget är utsatt för ett säkerhetshot eller ett säkerhetstillbud, vidta de kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 eller punkten 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd.

7 §

Tullverkets särskilda uppgift

Utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag skall tullverket efter att ha erhållit information om ett fartyg som är i finsk hamn eller anlöper finsk hamn och angående vilket det finns grundad anledning att misstänka att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och om det finns grundad anledning att misstänka att fartyget medför säkerhetsrisker eller att fartyget är utsatt för ett säkerhetshot eller ett säkerhetstillbud, vidta de kontrollåtgärder som avses i kapitel XI-2 regel 9 punkterna 1.2 och 1.3 eller punkten 2.5 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd.

3 kap.

Säkerhetskontroller och andra åtgärder som ökar säkerheten

8 §

Säkerhetskontroller

I syfte att förhindra olagliga gärningar som skadar fartyg, hamnanläggningar eller personer som befinner sig där får det utföras kontroller av fartyg, fartygs last, lastenheter och lastunderlag, förnödenheter som används för proviantering av fartyget och utrustande av fartyget samt byggnader, lokaler och förvaringsutrymmen i anslutning till hamnanläggningen. Kontroller får dock inte utföras i sådana delar av byggnader och fartyg som uteslutande används som bostadsutrymmen. Kontroller i sådana utrymmen som används för boende och som också används som driftsställe eller för affärsverksamhet får utföras endast om detta av grundad anledning är nödvändigt för att förhindra gärningar som avses i detta moment.

Säkerhetskontroller av postförsändelser skall genomföras på ett sätt som inte äventyrar brevhemligheten.

I sådant syfte som avses i 1 mom. kan med hjälp av metalldetektor eller någon annan liknande teknisk anordning kontrolleras att en passagerare inte i sina kläder har eller annars bär på sig eller har med sig farliga föremål. Passageraren kan också utfrågas. Om det finns grundad anledning att misstänka att någon har med sig ett farligt föremål kan denne kontrolleras i syfte att finna föremålet. Även personer som arbetar på fartyget eller i hamnanläggningen kan åläggas att genomgå säkerhetskontroll eller bli utfrågade samt, om särskilda skäl kräver det, även personer som i övrigt vistas där.

På fartyget eller i hamnanläggningen har den som utför kontroller rätt att frånta en person farliga föremål eller ämnen som påträffas vid kontrollen eller någon annanstans och vars innehav förbjuds någon annanstans i lag.

De föremål eller ämnen som fråntagits en person skall överlämnas till polisen eller, om inget hinder föreligger enligt lag, returneras till den kontrollerade när han eller hon av-

lägsnar sig från fartyget eller hamnanläggningen.

9 §

Lovliga farliga föremål

Den som utför kontroller på ett fartyg eller i en hamnanläggning får förordna att farliga föremål som en person med stöd av ett behörigt tillstånd eller annars lagligen har rätt att föra med sig, före tillträdet till fartyget eller hamnanläggningen skall överlämnas för att förvaras separat ombord på fartyget eller i hamnanläggningen. Föremålen skall returneras då personen lämnar fartyget eller hamnanläggningen. Om ett föremål inte då riskfritt kan returneras, skall det överlämnas till polisen antingen för att återlämnas till den person som blivit kontrollerad eller för åtgärder som anges i 24 § i polislagen (493/1995).

10 §

Rätt att utföra säkerhetskontroller

En gränsbevakningsman, en polisman eller en tullman har rätt att utföra en sådan säkerhetskontroll som avses i denna lag för att förhindra att farliga föremål används för olagliga gärningar som skadar ett fartyg eller en hamnanläggning eller personer som befinner sig där.

Andra än i 1 mom. nämnda personer kan ges i uppdrag att utföra i 1 mom. avsedda säkerhetskontroller om de uppfyller de villkor som i 10 § i lagen om ordningsvakter (533/1999) ställs för godkännande som ordningsvakt eller om de har fått en sådan utbildning enligt ett utbildningsprogram som Luftfartsverket fastställt och som avses i 9 § 2 mom. i lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken (305/1994) och om polisen i båda fallen har godkänt dem för uppgiften. Vid behandlingen av godkännandet har polisen rätt att använda de registeruppgifter på vilka en begränsad säkerhetsutredning enligt lagen om säkerhetsutredningar (177/2002) kan grunda sig.

De säkerhetskontrollörer som avses i 2 mom. har inte rätt att utföra kontroller i utrymmen som omfattas av hemfriden. De har

inte heller rätt att använda maktmedel.

Bestämmelser om fartygets befälhavares rätt och skyldighet att upprätthålla ordning och säkerhet på fartyget finns i 74 § i sjömanslagen (423/1978).

11 §

Principen om minsta olägenhet

Säkerhetskontrollerna skall utföras så att de inte vållar onödig olägenhet för den person eller det objekt som kontrolleras. Åtgärden får inte onödigt försvåra eller störa den övriga verksamheten på fartyget eller i hamnanläggningen.

Kontroller som gäller personer skall utföras finkänsligt.

12 §

Tvångsåtgärder som hänför sig till en person

Om någon vägrar underkasta sig en sådan kontroll som avses i denna lag eller om det med fog kan misstänkas att personen utgör ett hot mot sjösäkerheten, kan en gränsbevakningsman, polisman eller tullman förvägra personen tillträde till fartyget eller hamnanläggningen eller avlägsna personen från fartyget eller hamnanläggningen. Åtgärden får vid behov vidtas med användande av sådana maktmedel som kan anses nödvändiga och försvarbara med hänsyn till äventyrandet av sjösäkerheten, uppträdandet hos den som skall avlägsnas samt övriga omständigheter.

Bestämmelser om överdriven användning av maktmedel finns i 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen (39/1889).

4 kap.

Särskilda bestämmelser

13 §

Lämnande av uppgifter innan fartyget anlöper hamn

De uppgifter om fartyget som hänför sig till sjöfartsskyddet och som avses i artikel 6 i

förordningen om sjöfartsskydd skall tillställas Sjöfartsverket på det sätt som Sjöfartsverket bestämmer.

14 §

Hamninnehavarens informationsskyldighet

Hamninnehavaren skall för bedömningen av skyddsnivån utan dröjsmål informera polisen om alla sådana faktorer som hamninnehavaren fått kännedom om och som kan ha betydelse för det sjöfartsskydd som avses i förordningen om sjöfartsskydd eller i denna lag. På samma gång skall även Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet och tullverket informeras.

15 §

Befälhavarens informationsskyldighet

Fartygets befälhavare skall för bedömningen av skyddsnivån utan dröjsmål informera hamninnehavaren eller polisen om alla sådana faktorer som befälhavaren fått kännedom om och som kan ha betydelse för det sjöfartsskydd som avses i förordningen om sjöfartsskydd eller i denna lag.

16 §

Skyldighet att förete material

Den behöriga myndigheten har, utan hinder av sekretessbestämmelserna, rätt att utan avgift till påseende få sådana med hänsyn till uppnåendet av syftet med förordningen om sjöfartsskydd och syftet med denna lag nödvändiga dokument, passagerarförteckningar samt övrigt material och andra förteckningar som hamninnehavaren, redaren eller fartygets befälhavare skall uppgöra eller förvara samt att utan avgift få kopior av dessa. Den behöriga myndigheten har också rätt att via en teknisk anslutning få material som finns i elektronisk form. Den behöriga myndigheten får överlämna material som erhållits på detta sätt enbart till en annan behörig myndighet. Uppgifterna får endast användas för skötseln av de uppgifter som avses i förordningen om sjöfartsskydd eller i denna lag.

Den behöriga myndigheten har rätt att av fartygets befälhavare och övriga personer som tjänstgör på fartyget samt av personer som arbetar i hamnanläggningen få information och hjälp i övervakningen av att fartyget eller hamnanläggningen uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och bestämmelserna i denna lag.

17 §

Teknisk övervakning

Utöver vad som bestäms någon annanstans i lag har polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket rätt att, efter att på förhand med ett lämpligt tecken ha meddelat detta, på platser till vilka allmänheten har tillträde på området för en finsk hamnanläggning som avses i denna lag företa sådan teknisk övervakning som avses i 28 § 1 mom. 1 punkten i polislagen för genomförande av sjöfartsskyddet. Teknisk övervakning får dock inte ske på platser som omfattas av hemfriden, på toaletter, i omklädningsrum eller på någon annan motsvarande plats, eller i personalutrymmen eller i arbetsrum som anvisats arbetstagarna för deras personliga bruk. Automatisk upptagning av ljud eller bild med hjälp av en teknisk anordning får göras när detta är nödvändigt i syfte att förhindra brott som avses i 34 a kap. i strafflagen samt i syfte att identifiera personer som är efterlysta för brott som avses i nämnda kapitel eller som på sannolika skäl misstänks för sådana brott. De myndigheter som nämns i detta moment får i hamnanläggningarna placera anordningar som används för den tekniska övervakningen, om inte detta medför oskälig olägenhet för hamninnehavaren.

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket har rätt att av hamninnehavaren och redaren till sitt förfogande få övervakningsmaterial från tekniska anordningar som fortlöpande förmedlar eller tar upp bilder och som av hamninnehavaren eller redaren placerats i en sådan finsk hamnanläggning eller ombord på ett sådant finskt fartyg som avses i denna lag, ifall skyddsnivå 2 eller 3 fastställts i enlighet med koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar, vilken ingår i kapitel XI-2 i bilagan till SOLAS-

konventionen. Uppgifter som avses i detta moment får lämnas ut även genom teknisk anslutning.

På behandling av uppgifter som erhållits med hjälp av teknisk övervakningsutrustning tillämpas bestämmelserna i personuppgiftslagen (523/1999), lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (761/2003), lagen om gränsbevakningsväsendet (320/1999) eller tullagen (1466/1994), oberoende av om upptagningarna utgör ett sådant personregister som avses i personuppgiftslagen eller inte.

18 §

Kostnader för lämnande av elektroniska uppgifter

Den behöriga myndigheten inför på egen bekostnad ett system med hjälp av vilket den kan ta emot och behandla sådana uppgifter som avses i 16 och 17 §. Den behöriga myndigheten svarar även för kostnaderna för anslutningen av systemet till ett kommunikationsnät.

Redaren och hamninnehavaren har rätt att av statens medel få ersättning för omedelbara kostnader för investeringar i samt användning och underhåll av system, utrustning och programvara som anskaffats enbart för de behov som den behöriga myndigheten uppgett. Redaren och hamninnehavaren har rätt att av statens medel få ersättning även för omedelbara kostnader som orsakats av en åtgärd som den behöriga myndigheten förordnat om. Beslut om ersättning för kostnader fattas av kommunikationsministeriet.

Redaren och hamninnehavaren får för sin kommersiella verksamhet inte använda system, utrustning eller programvara som bekostats av den behöriga myndigheten.

19 §

Avhjälpande av brister samt tvångsmedel

Om hamninnehavaren inte iakttar bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd eller bestämmelserna i denna lag skall Sjöfartsverket, efter att ha hört den som gjort sig skyldig till försummelsen, meddela behövli-

ga anvisningar och förelägganden för avhjälpandet av bristerna eller missförhållandena. Sjöfartsverket får fastställa en frist för avhjälpandet av bristerna eller missförhållandena.

Om hamninnehavaren motsätter sig kontroll, inte överlämnar material som avses i 16 eller 17 § eller inte iakttar ett föreläggande som avses i 1 mom. eller underlåter att avhjälpa en brist eller ett missförhållande inom den frist som Sjöfartsverket fastställt, får verket enligt prövning avbryta arbetet vid hamnanläggningen tills felet eller bristen har avhjälpats eller materialet har överlämnats. Polisen och hamninnehavaren skall utan dröjsmål informeras om beslutet.

20 §

Samarbetet mellan behöriga myndigheter

Varje behörig myndighet är inom sitt verksamhetsområde skyldig att bistå en annan behörig myndighet.

21 §

Ersättande av kostnader

Bestämmelser om avgift för utförande av skyddsutredningar, godkännande av skyddsplaner och för utfärdande av certifikat samt om avgiftsgrunderna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Om det vid kontroller som avses i denna lag uppdagas sådana brister som enligt förordningen om sjöfartsskydd eller denna lag berättigar till stoppande av ett fartyg eller begränsning av fartygets verksamhet eller avbrytande av arbetet vid hamnanläggningen, skall redaren, dennes representant i Finland eller hamninnehavaren ersätta alla kostnader i anslutning till extra kontroller.

22 §

Behandling och hemlighållande av information

Information som ingår i skyddsutredningar och skyddsplaner får behandlas endast av de

personer som en behörig myndighet har anvisat för uppgiften, av redarens, fartygets och hamnanläggningens skyddschefer samt av de personer som skyddscheferna anvisat för uppgiften.

En person som är anställd hos en redare, på ett fartyg eller i en hamnanläggning eller en person som hos dessa sörjer för skyddsarrangemang får inte för en utomstående röja vad han eller hon i sina arbetsuppgifter har fått veta om skyddsutredningar och skyddsplaner samt om omständigheter som anknyter till genomförandet av dessa och inte heller vad som framkommit i samband med kontroll av postförsändelser.

I lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) föreskrivs om den tystnadsplikt som gäller den som är anställd hos en myndighet, den som verkar på uppdrag av en myndighet eller den som är anställd hos den som utför ett myndighetsuppdrag.

23 §

Förseelse mot sjöfartsskyddet

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet åsidosätter den informationsskyldighet som avses i 13 § eller inte iakttar ett föreläggande som Sjöfartsverket meddelat med stöd av 19 § skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *förseelse mot sjöfartsskyddet* dömas till böter.

Bestämmelser om straff för ingivande av osant intyg till en behörig myndighet finns i 16 kap. 8 § i strafflagen.

Helsingfors den 11 juni 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

24 §

Brott mot tystnadsplikten

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 22 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

25 §

Ändringssökande

I ett beslut som den behöriga myndigheten fattat med stöd av denna lag och förordningen om sjöfartsskydd får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvären skall behandlas utan dröjsmål.

Ändringssökande hindrar inte att ett fartyg stoppas, att verksamheten på ett fartyg eller vid en hamnanläggning begränsas eller att ett beslut om en i 12 § avsedd tvångsåtgärd som hänför sig till en person verkställs, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

5 kap.

Ikraftträdande

26 §

Ikraftträdandebestämmelse

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Minister Johannes Koskinen

489/2004

Statsrådets förordning

om ikraftträdande av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

Given i Helsingfors den 16 juni 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 26 § 1 mom. i lagen den 11 juni 2004 om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (485/2004):

1 §

Lagen av den 11 juni 2004 om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (485/2004) träder i kraft den 1 juli 2004.

En i 10 § 2 mom. i lagen avsedd person som utför en säkerhetskontroll bör uppfylla villkoren i 10 § i lagen om ordningsvakter (533/1999) i fråga om godkännande som

ordningsvakt eller ha fått utbildning enligt ett utbildningsprogram som Luftfartsverket har fastställt i enlighet med 9 § 2 mom. i lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken (305/1994) inom två år efter det att lagen har trätt i kraft.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004.

Helsingfors den 16 juni 2004

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Regeringsråd *Aila Salminen*